

 BLOC

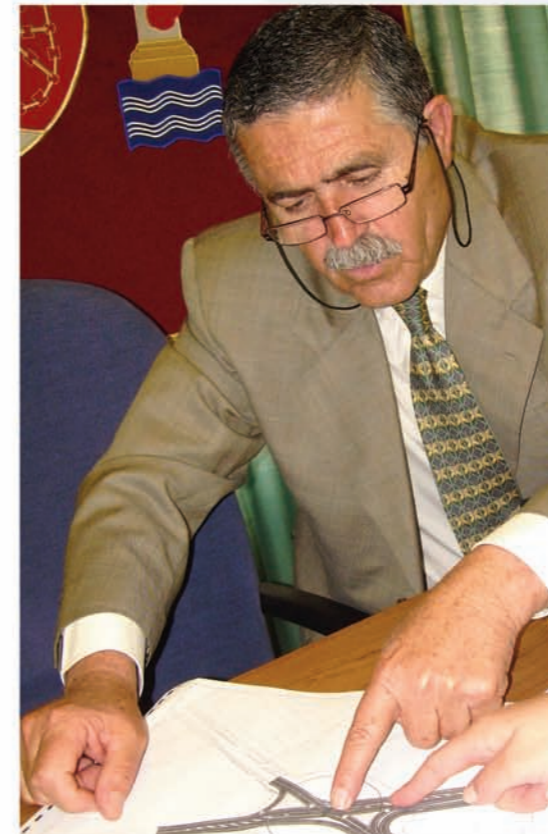
Benicarló

Ricardo Mascarell
candidat a l'alcaldia

www.blocbenicarlo.com

la veu

de Benicarló

**Variant N-340:
primer 2011.
Després 2012
ó 2013...**

TENIM WEB!
Ja pots seguir-nos
també a:

www.laveudebenicarlo.info

CADA SETMANA
AL TEU QUIOSCH!

la veu

de Benicarló

Variant N-340: primer 2011. Després 2012 ó 2013...

text REDACCIÓ

La 'tisorada' aplicada pel Ministeri de Foment durant l'any 2010, en què va anunciar severes retallades en la inversió pública per congelar el dèficit, ha tingut els seus efectes en l'única gran obra sobre l'asfalt que el Govern central té en marxa a la província: la N-340 en la variant del Maestrat. La nova carretera no entrarà en servei a finals de 2011, com estava previst. Ara el termini s'ha endarrerit fins finals del 2012 o principi del 2013. El ritme d'execució dels treballs de construcció de la variant del Maestrat no és el desitjat per alleugerir l'actual congestió i sinistralitat, però és l'únic admissible d'acord amb la disponibilitat pressupostària del Ministeri de

Foment. Segons ha informat l'adjudicatària, el projecte es troba actualment al 20% d'execució, un percentatge molt baix que dilata la posada en servei del nou vial en comparació amb els terminis previstos de finals d'aquest mateix any 2011. Aquest compromís és, a data d'avui, foc d'encenalls perquè el calendari de la infraestructura va quedar modificat amb la reprogramació introduïda pel Ministeri de Foment. La pretensió de l'adjudicatària és arribar al tancament d'aquest 2011 amb el 50% de les obres ja realitzades. Així, la previsió que té la constructora que va resultar seleccionada al concurs públic és que l'obra pugua ser utilitzada pels conductors que viatgen per la N-340 a finals del proper 2012 o principis de 2013.

PODEN HAVER-HI PROBLEMES

Fonts de l'empresa van explicar que, amb un 20% d'obra ja conllosa com la que presenta ara mateix la variant del Maestrat, resulta molt difícil aventurar una data per la posada en servei de la infraestructura. En concret, factors ambientals com una època de precipitacions freqüents altera molt l'organització del treball i pot introduir terminis de demora no previstos que allarguen la finalització dels treballs. Una altra de les qüestions que més polèmiques ha suscitat a la comarca del Maestrat sobre les obres de la variant de la N-340, és la presència d'una xifra baixa d'operaris.

AMB XARO GUANYEM TOTS... i TOTES

En primer lloc pensem que ha arribat el moment d'ocupar-nos les PERSONES, de realitzar polítiques que millorin la vida dels ciutadans i ciutadanes de Benicarló.

- Promoció festes falleres com atractiu turístic. Creació d'un Museu Faller. Revisió programa de festes patronals. Potenciació de les fiestra tradicionals de Benicarló: Sant Antoni, Sant Gregori, Festa de la Carxofa ... amb projecció fora del municipi.
- Crearem espais esportius oberts per a la pràctica de l'esport. Promoció esport escolar. Impulsarem esports autòctons.
- Política d'ocupació. Pla Local per l'ocupació. Acords amb entitats educatives, empresaris, sindicats per reforçar la rendibilitat social de l'emprenedor. Crearem borses de treball on-line, escoles taller. Crearem naus niu en sòl dotacional i fomentarem acords amb universitats i altres administracions públiques d'inversió conjunta en iniciatives empresarials.
- Turisme, Agricultura i Comerç. Potenciar l'Oficina de Turisme. Arreglar front marítim (compromís adquirit per la Conselleria i Govern central). Potenciar el Consell Agrari. Arreglar els camins rurals. Gestió dels locals comercials per part de l'Associació del comerç. Facilitar als comerciants targetes per aparcar a la zona blava. Rehabilitar el casc antic i dotar-lo d'atractiu comercial. Promocionar franquícies comercials.
- Modernitzar l'administració local. Fomentarem que es pugui accedir a tots els tràmits a través de la pàgina web de l'ajuntament. Elaborarem un pla estratègic local per a l'adequació i millora de la utilització de les tecnologies de la informació i comunicació.

Semifinals autonòmiques escolars de Futbol sala

text VICENT FERRER

El dissabte passat de matí es van disputar en el Pavelló Poliesportiu Municipal les semifinals dels Jocs Esportius de la Comunitat Valenciana de futbol sala, en les categories infantil i cadet, amb resultats dispars per a l'equip del Col·legi La Salle de Benicarló.

En la primera semifinal es van enfrontar els infantils del col·legi la Salle de Benicarló i Col·legi Claret Fuensanta de València. En el mateix els jugadors locals sempre van estar fora del partit aconseguint els jugadors valencians pràcticament el pas a la final després de vèncer per 15-1, després de mostrar-se en la pista molt més competius.

Concentració d'equips alevins de Handbol a Benicarló

text VICENT FERRER

El passat dissabte dia 7, en el pavelló poliesportiu de Benicarló es va celebrar una concentració de set equips alevins d'handbol de cara a aconseguir motivar els jugadors amb altres al·licients.

Aquests jugadors disputen competició a nivell comarcal i amb aquestes concentracions es pretén que coneguen equips diferents amb els que habitualment juguen.

L'organització va córrer a càrrec del Club Handbol

Excel·lents resultats del Club Natació Benicarló a Vila-real

text CNB

El passat dia 7 de maig, els nedadors del Club Natació Benicarló es van desplaçar a la ciutat de Vila-real per a participar en la XLV edició del Trofeu Ciutat de Vila-real "Sant Pasqual" i XXV Memorial José Vicente Martí Barrachina. L'expedició benicarlanda va comptar en aquesta ocasió amb la participació de 22 nedadors de les categories aleví, infantil, júnior i absoluts. Van participar 9 dels equips més punters de la Comunitat Valenciana el que dona mostra del nivell dels nedadors que van acudir, els equips participants, a més del Benicarló, van ser els següents: Club Natació Dom Bosco-Natzaret, Castalia-Castelló Costa Azahar, Club Natació Turis, Club Natació Vila-real, Club Natació Vinaròs, Club Natació Onda, Club Aquatic Castelló i Cultural i Esportiva Lledó Natació.

Gran èxit el que van aconseguir els nostres nedadors, proclamant-se subcampiones per equips darrere de l'equip amfitrió, a més d'aconseguir una gran quantitat de triomfs i recollir, ni més ni menys, que 56 medalles. Una inoblidable jornada de natació que cal tenir en compte até que el nostre és un equip molt jove, amb joves promeses que han pres el relleu del ja mític equip que va dur al club a la divisió d'honor autonòmica.

En la segona semifinal van jugar els cadets del Col·legi La Salle Benicarló i el Col·legi Santíssima Trinitat de València. Un partit molt competitiu, amb l'equip local sempre per darrera al marcador, amb moltes errades en atac, que va permetre als visitants anar-se'n al descans amb 3-1 al marcador. En la represa el conjunt benicarlando es va mostrar més segur en el seu joc, va estrènyer més en defensa i malgrat el 2-4 en el marcador van seguir jugant buscant la victòria, que van aconseguir en l'últim minut després de la millor jugada del partit. El 5-4 en el marcador va fer justícia al joc vist sobre el vell parquet.

Els partits de tornada es jugaran a València dissabte que ve 14 a les pistes dels respectius col·legis.

Benicarló que va disposar d'una sèrie de partits de mini handbol, donada la curta edat dels jugadors, pel que es va haver de col·locar una cinta que rebaixava l'altura de les porteries donada la poca alçària dels contendents.

En la concentració van participar equips de Cervera del Maestrat, Vinaròs, Almassora, Betxí, La Jana, Peníscola i dos de Benicarló, mentre que l'Ona no va poder acudir.

Com se'ns va indicar des de l'organització, els resultats en aquests partits són el de menys el que els interessa és que els jugadors allarguen el temps de joc i s'enfronten a altres equips d'altres comarques de la província. La pròxima concentració se celebrarà a la ciutat d'Onda.

Els medallistes van ser

Nerea Sorando: 5 medalles d'or, 2 de plata i 1 de bronze.
Irene Sorando: 5 medalles d'or, 1 de plata i 2 de bronze.
Carlos Fuente: 5 medalles d'or, 1 de plata i 1 de bronze.

Albert Astor: 1 medalla d'or, 2 de plata i 2 de bronze.
Joan Ferran Barrachina: 2 medalles d'or i 2 de plata.
Ferran Marzá: 2 medalles de plata i 2 de bronze.
Meritxell Sospedra: 2 medalles de plata i 1 de bronze.
Marta Valdearcos: 1 medalla de plata i 2 de bronze.
Ana Garcia Miró: 1 medalla de plata i 2 de bronze.
Lucia Piñana: 2 medalles de bronze.
Jordi Curto: 1 medalla d'or i 1 de plata.
Carla Fresquet: 1 medalla de plata i 1 de bronze.
Alberto Añó: 1 medalla de plata.
David Valdearcos: 1 medalla de bronze.

Nicole Mateu: 1 medalla de bronze.
Alexander Beer: 1 medalla de bronze.
Vanessa Bel: 1 medalla de bronze.

També van participar en la competició i van puntuar per a aconseguir la 2a posició per equips, Juan Diego Ruiz, Gisele Mateu, Noemí Anta, Adrian Adell i Mario Tomás.

Recordar a tots els afeccionats a la natació que el dissabte 14 de maig a partir de les 10.30 hores, es celebrarà a la piscina municipal de Benicarló, una nova edició del Trofeu Ciutat de Benicarló, en la categoria benjamí. Des d'aquí us encoratgem a tots a que acudiu a animar a l'equip benicarlando.

Els accessos es construïran aprofitant el camí que separa els termes municipals

ve de la pàgina anterior

Sobre aquesta valoració, la constructora al·lega que també resulta molt complicat establir una mitjana de treballadors amb presència a l'escenari dels treballs per la

variabilitat de les actuacions requerides per muntar tota la infraestructura. D'aquesta manera, en algunes fases del projecte l'empresa haurà de recórrer a un major volum de treballadors dels que s'han observat fins el moment amb el pic i la pala.

I, QUÈ FEM AMB L'ANTIGA N340?

L'ajuntament de Benicarló ha remès a Carreteres el tercer projecte d'accessos al centre comercial Costa Azahar vuit anys després de l'obertura al públic de les instal·lacions. Antonio Cuenca, regidor d'Urbanisme, espera donar resposta amb ell a les necessitats requerides des de l'ens en els anteriors projectes, rebutjats per deficiències diverses. L'empresa gestora de les instal·lacions, Floirac, va acceptar el condicionament del consistori, que supeditava la

concessió de la llicència d'obertura del centre a la construcció d'uns accessos adequats per als clients, que havien de córrer al seu càrrec. La llicència d'obertura es va concedir fa uns anys per diferents circumstàncies per part del consistori, tot i que no estaven construïts els accessos. Ara, vuit anys després, el tercer dels projectes redactats per l'empresa es troba a l'espera d'aprovació en els despatxos de Carreteres. La solució finalment adoptada, segons va explicar el regidor d'Urbanisme incorpora "un carril central en els dos sentits per facilitar el gir a l'esquerra" i poder accedir al centre comercial amb seguretat per als conductors", a més d'un carril de desacceleració. La primera de les solucions, una rotonda partida "no es va considerar apropiada". Els accessos es construïran aprofitant el camí que separa els termes municipals de Benicarló i Peníscola, conegut com Ràtlla del Terme. "S'ha de fer uns accessos dignes que atreguin els compradors", destacava Cuenca, alhora que reconeixia que "al final ha guanyat la solució més simple", que és del mateix tipus que es realitzarà al centre comercial de Vinaròs.

Perquè el projecte es convertisca en una realitat falta també per aprovar l'Estudi paisatgístic del Pla Especial que l'empresa es va veure obligada a redactar després de la renúncia dels veïns afectats a desenvolupar el PAI del Palmar que afectava a la zona i en el qual ja es contemplaven els accessos. Ara el procediment, ha detallat Cuenca, és "l'exposició al públic després de ser aprovat en un ple extraordinari que se celebrarà en breu". Si Carreteres aprova la tercera de les solucions aportades per a l'accés al centre comercial, Cuenca vaticinava que les obres podrien començar en breu, ja que "els veïns estan disposats a cedir els terrenys" necessaris per construir els accessos, a canvi d'un conveni amb els propietaris supeditat a l'aprofitament urbanístic. El projecte redactat preveu a més que la carretera es convertirà en bulevard després de la cessió supeditada a l'obertura del nou desviament de la N340, pel que en aquest moment es construirà una gran rotonda que també apareix reflectida en el projecte presentat a Carreteres.

LES PALMERES DE BENICARLÓ, INFECTADES DE MORRUT ROIG

text NATÀLIA SANZ

La temible plaga del morrut roig, *Rhynchophorus ferrugineus*, ja ha arribat a Benicarló. Així ho ha confirmat el regidor de Medi Ambient, Antonio Cuenca, qui ha detallat que "l'hem trobat en palmeres de l'extraradi de la ciutat" gràcies a un parany biològic instal·lat en un dels exemplars. Les sospites dels responsables de l'àrea van provocar que es col·loqués "una trampa biològica de feromones, que és la que ha donat com a resultat la detecció d'un exemplar de morrut", va explicar. "Això demostra que ja ha arribat a la nostra zona i cal començar a prendre mesures" per evitar que els 800 exemplars de palmeres que aproximadament hi ha al terme municipal no es vejen afectats per la plaga. Cuenca desconeix si existeixen exemplars afectats en el nucli urbà, encara que ha anunciat la posada en marxa d'un pla de prevenció. El morrut ataca la palmera canària i la datilera, encara que també s'han constatat casos d'infestació de palmeres washingtonies. Aquest insecte viu i s'alimenta en l'interior de les bases de les fulles i a l'interior del tronc, de manera que és difícil de detectar fins i tot mitjançant inspecció visual exhaustiva. Quan les palmeres es veuen afectades per la plaga, sofreixen engrogiment i marciment, podent arribar a produir la mort del peu afectat.

El regidor de Medi Ambient va destacar que "jo ja havia previst una partida en l'actual pressupost municipal per a realitzar un tractament de prevenció a les palmeres" davant la possibilitat més que real que la plaga arribés en un moment o altre al municipi. En aquest moment "estic a l'espera que m'habiliten la partida" per fer-ho efectiu, encara que va lamentar que "jo no ho veuré" perquè en les properes eleccions municipals ja no estarà en les llistes electorals. El morrut roig és actualment un dels insectes més nocius per a les palmeres en el món, provocant en general, la mort de la palmera. És originari de les regions tropicals del Sud-est

Asiàtic i Polinèsia, va començar la seua expansió fa 25 anys atacant a palmeres datileres dels països del sud d'Àsia, Península Aràbiga i l'Iran. La plaga va aparèixer per primera vegada a Europa el 1994. El 2005 aquesta plaga es va detectar en el palmerar d'Elx.

REOBRIRÀN EL PUIG DE LA NAU

text NATÀLIA SANZ

L'ajuntament de Benicarló intentarà reobrir al públic el poblat ibèric del Puig de la Nau en les pròximes setmanes. El consistori està a l'espera de rebre l'informe de la Conselleria de Cultura, que permeta realitzar les obres necessàries per a tornar l'estabilitat a aquest BIC (Bé d'Interès Cultural). Les intenses pluges caigudes durant la passada Setmana Santa sobre les runes del poblat sembla que van ser les causants d'una sèrie de desprendiments de pedres al talús vertical contigu a la rampa d'accés al Poblat. La visita dels tècnics municipals no deixava cap dubte i en l'informe emès pels especialistes la passada setmana s'assegurava que "la situació descrita genera un alt grau de perill per a les persones que transiten per l'accés al poblat, de manera que s'hauria de procedir en primer lloc a prendre mesures cautelars que garanteixin la seguretat de les persones mitjançant el vedat i senyalització de la zona de perill evitant l'accés a la mateixa

de manera efectiva". Així les coses, la visita guiada que el consistori havia organitzat per dilluns passat, va ser anul·lada, quedant en suspens també les que es realitzen a petició de particulars i excursions que demanen aquest servei al consistori.

Ara, la Regidoria de Cultura està treballant per accelerar al màxim la reobertura del Poblat Iber del Puig de la Nau en les millors condicions de seguretat i ha demanat un informe a la Diputació de Castelló que autoritze l'Ajuntament a prendre una sèrie de mesures temporals que permeten mantenir el Poblat en condicions fins que arribe la notificació de la Conselleria de Cultura. El poblat ibèric del Puig de la Nau de Benicarló és el principal tresor patrimonial del municipi, alhora que el millor conservat de la província de Castelló. La seua cronologia arrenca en el segle V. abans de Crist. Per desgràcia es va descobrir a mitjans dels anys setanta, quan estaven fent l'autopista i van utilitzar el turó on es trobava el poblat com pedrera, destruint així més de la meitat del mateix.

Quan vaig sortir del municipal

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Quan vaig sortir del municipal el marcador ens informava que el resultat del partit fins al moment era d'empat a un gol. Suposo que aquest va ser el definitiu, perquè no ho he confirmat enlloc ni he mirat cap uep ni cap diari ni ho he preguntat a ningú. És més, a tots els que m'han preguntat el resultat els he dit que empat a un. Per què me'n vaig anar abans d'acabar-se el memorable espectacle? Haurien de sobrar els comentaris, així que me'ls estalviaré i que cadascú pense el que vulga. A mi el que més em va alegrar va ser trobar-me al meu amic i destacat membre de la canallesca local –encara que visca al poble del costat sempre ho serà- Vicent Ferrer. La veritat és que vaig tindre una gran satisfacció en veure'l fent la seua feina, sa i estalvi. Em vaig esglaiar la setmana passada en vore a la seua pàgina de notícies que estava indisposat. Em vaig interessar pel seu estat de salut, vaig parlar amb ell i em va dir que tot havia estat una falsa alarma. Els comentaris de Gregorio Segarra no podien anar en una altra direcció: "Vicent, això vol dir que el teu cos no admet la jubilació i que vol treballar, així que pensa-t'ho millor i torna a la feina". Aclarit aquest important punt, que a la llarga va ser la millor notícia del partit, no tinc ganes d'escriure sobre allò que va passar damunt la gespa artificial del municipal. Algú em podria dir que com puc dir això si la notícia del dia era la tornada de Xoco al municipal,

però ocupant la banqueta del Traiguera. Això notícia? Xoco va estar moderat, tranquil i només va fer alguns escarafalls davant algunes decisions arbitrals que va considerar lesives per a l'equip que dirigia. Va ser just el resultat que assenyalava el marcador quan me'n vaig anar? Segurament. En canvi, una de les coses que més van destacar del partit va ser l'aflluència de gent a les graderies del camp. Hom podria pensar que un partit entre dos equips relativament veïns hauria de portar prou espectadors, sobretot de l'equip visitant. Doncs no. Quan entrava al camp vaig parlar amb l'encarregat de la taquilla, que em va dir que ben justet s'havien fet cinquanta euros. Cinquanta euros! Jo recordo que les taquilles més fluïdes de la meua època de directiu no baixaven de les trenta mil pessetes. Increïble. Com em vaig emportar la càmera al partit i no tinc ganes d'escriure més, avui he pensat que en lloc de posar una foto de noies amb camal curt i escot generós, obsequiaré a tots els lectors d'aquesta revista amb una panoràmica de la tribuna coberta on es pot constatar la quantitat de públic assistent. També li'n vaig fer una a Xoco, però es veu de massa lluny i tampoc no val la pena perdre el temps per a posar una foto en blanc i negre que segurament es veurà borrosa. Acabo. Pel que fa a la classificació, es veu que no quedarem ni tercers. L'Alcalà ens ha passat i va dos punts per davant. En fi. El proper dissabte a les sis i mitja acaba aquesta primera part de la travessia del desert que és la primera regional al camp del Benicàssim "B". Sense comentaris.

Espectacular imatge de la tribuna coberta on s'aprecia amb gran claredat l'assistència d'espectadors al partit del diumenge. A la dreta de la banqueta visitant, dret, es pot vore a Xoco.

Suaus, invictes

text CARLES LLUCH

<http://elsexilis.blogspot.com>

Divendres vaig assistir a la inauguració al MUCBE de l'exposició "Vicent Andrés Estellés. El fill del forner... que feia versos". Els artistes del col·lectiu ArteEnred han triat l'obra d'Estellés com a punt de partida (inspiració, que dirien els artistes d'abans) per a una sèrie d'obres que hi exposen. El resultat és divers i digne de veure, no cal dir-ho. De tota manera, vaig trobar a faltar que al costat de cada obra hi hagués el poema o els versos en els quals s'inspirava.

La inauguració, després dels parlaments de rigor que donen oportunitat als polítics locals de demostrar les seues nul·les capacitats oratòries, va consistir en un recital poètic a càrrec dels membres de l'associació Rodonors Invictes. Van recitar al voltant d'una dotzena de poemes de l'autor de Burjassot amb acompanyament de guitarra. Res de nou, en la línia dels recitals a què ens ja ens tenen acostumats, marca de la casa. Que no és poc.

Ja fa unes quantes setmanes, els dies 25 i 26 de març, Rodonors i Alambor van organitzar conjuntament unes jornades d'homenatge a Manel Garcia Grau, quan està a punt de fer cinc anys del seu traspàs, en les quals fent honor a la vocació estellesiana dels organitzadors se'l posava en relació amb Vicent Andrés. Totes dues associacions van demostrar la seua capacitat per a unir voluntats culturals i articular un programa d'un gran atractiu. Conferències de destacats especialistes universitaris, taules rodones, una magnífica exposició

Exilis

sobre Garcia Grau, la presentació d'un llibre escrit a quatre mans entre l'autor benicarlando i Vicent Pallarés, i el concert del cantautor Andreu Valor.

Un complet enfilall d'actes que, la veritat, em va sorprendre que fos tan poc comentat, ja que constituïa en conjunt un dels actes culturals més importants de l'any a Benicarló, sense cap mena de dubte. Bé, el cas és que els recitals de Rodonors van ser fonamentals per tal de fer que l'homenatge a Garcia Grau i Estellés no fos un acte literari fred, acadèmic o elitista. Tots els que han assistit a algun d'aquests recitals saben el devesall de sensibilitat que saben impregnar Olga, Lluís i companyia a la lectura dels versos. Ells diran, i tindran raó, que el mèrit és dels poetes. Cert, però ells saben preparar per als versos el vehicle adequat per arribar a l'entranya dels espectadors, en el qual la música hi té un paper bàsic. Conec molts dels poemes que constitueixen el seu recital, però alguns d'ells m'emocionen quan els lligem com no ho han fet quan els he llegits a casa.

Rodonors Invictes és una de les millors coses que han passat en els darrers temps a Benicarló. Han sabut trobar una personal manera de fer que posa a l'abast d'un públic general (amb una mínima sensibilitat pressuposada) la literatura en català. Les jornades Garcia Grau-Estellés van unir el rigor i el compromís pel país demostrat per Alambor des de fa molts anys, amb l'entusiasme invicte i la suavitat de dicció de Rodonors. Una conjunció feliç que ens fa adonar que a Benicarló s'hi fa un treball cultural i de país de primer ordre. Malgrat totes les aparences, estem vius, en som molts i tenim corda i entusiasme per a molt de temps.

8a pujada Benicarló - Morella a peu (I)

text TONYO FIBLA foto TERE ARAN

El Setrill torna a Morella. 7 i 8 de maig de 2011.

Primer dia 7 de maig.

El dia 7 de maig a les 8 del matí surt la comitiva d'excursionistes cap a la plaça de

l'església. Allí hi ha una colleta que s'espera. Es fa la foto, les fotos, de rigor i camí del convent cap amunt s'inicia la marxa. El dia no està gens clar. El temps ha donat aigua. Només passem el convent cauen quatre gotes, quatre. Els caminants van seguint la marxa mirant de tant en tant cap al cel. Tots, previsor, porten el seu paraigua o capelina. Si plou, faran com a València, la deixaran caure.

Sense cap problema poc abans de Cervera paren a esmorzar. El temps segueix igual, pot ser més negre i tot.

En ser a l'antiga capital del Maestrat anem cap a la llotja, ermita de sant Sebastià. Bonica de veritat. Ben pocs caduferos han vist aquest edifici restaurat de fa pocs anys. Allí s'obsequia a tots el participants a fer un mosset i se'ls regala una guia de Cervera.

Quan sortim, enguany no es puja al castell, torna a ploure: vuit gotes.

L'encarregat de l'excursió diu que avui no pararan a dinar a les oliveres ja que l'oratge no pinta massa bé i és millor anar cap a Xert i, encara que siguem de tres i mitja a quatre podem dinar al ras i tranquils.

I va fer bé. Només passar el riu comença a ploure. Ja no eren unes gotes. No diluviava però tampoc parava i així, sota una pluja suau, l'excursió acaba la primera etapa.

Per a dinar arròs i fideuada. Bo. Música en viu: tenor i harmònica. Pere i Joan van fer gaudir a tot el personal una bona estona amb les seues cançons. Entre totes va destacar i va ser corejada per tot el personal la famosa "Rusò, Rusò".

Per la nit els que es van quedar a Xert van tenir la sessió d'acudits de Raül i companyia.

ARA HO PARALITZEM

text NATÀLIA SANZ

L'ajuntament de Benicarló ha paralitzat l'obertura de l'avinguda València a petició dels veïns afectats. Antonio Cuenca, regidor d'Urbanisme, ha recordat que "ja s'han fet tots els tràmits i havia fiendes dipositades" per costejar les quotes d'urbanització. No obstant això "hi ha grups que han plantejat esperar perquè millore la situació econòmica" ja que hi ha veïns que no poden afrontar en aquests moments els elevats costos que suposa obrir una nova via de comunicació i urbanitzar-la. El projecte redactat pel consistori pretén obrir un carrer, programada ja en l'actual PGOU, que discorrerà entre la Urbanització UMA i la Ratlla del Terme amb Peníscola. En el traçat existeix una vivenda, que va ser aixecada a condició de ser enderrocada quan el vial fos definitivament executat. En aquest sentit, el consistori ja ha realitzat els tràmits necessaris per al seu enderrocament. "És un vial amb tots els tràmits fets i només s'ha de pagar les parcel·les excedentàries i adjudicar les obres", ha detallat el regidor d'Urbanisme. Tot i això "l'ajuntament ha estat sensible i ha paralitzat el procés".

Les que sí que han finalitzat són les obres de reasfaltat de la carretera Benicarló-Peníscola al seu pas pel terme municipal. "La Generalitat Valenciana s'ha compromès a realitzar l'obra, però com no la fa, nosaltres no podem obligar els usuaris a patir l'estat en què es troba", va explicar Cuenca. Així les coses, entre els modificats inclosos pel consistori en el projecte d'obertura de Corts Valencianes III, es va contemplar aquesta obra valorada en 57.000 euros. La modificació està pendent d'aprovació per part de la Generalitat Valenciana, ja

que Corts Valencianes s'ha realitzat a càrrec del Pla Confiança. En qualsevol cas el regidor d'Urbanisme va reconèixer que l'actuació s'ha de dictaminar en una Comissió d'Urbanisme. Les obres d'asfaltat de la carretera, segons va detallar el regidor, van prendre força després d'observar que els usuaris de Corts Valencianes havien de prendre aquest vial per derivar cap a la zona sud del municipi "i no podíem deixar-la com està". La modificació del projecte ha inclòs la instal·lació de nous embornals a la rotonda del carrer Peníscola "per evitar l'acumulació d'aigua que convertia la zona en una piscina". El regidor d'Urbanisme va concloure manifestant que "l'obra de la carretera trigarà almenys un any".

Sra. directora de la Veu de Benicarló

Des que ha començat la campanya electoral he decidit no escoltar les notícies, ni mirar els telediaris, ni llegir la premsa. És superior a mi. No vull sentir despropòsits ni sentir coses que afecten negativament la meua salut mental.

Això sí, quan vaig pel carrer miro els cartells amb les fotos d'estudi del candidat a l'alcaldia i me'n ric. Marcelino ens diu que Benicarló va pel bon camí. Té tota la raó: no anem ni per carreteres, que no estan fetes, ni per tren, que per anar a Castelló o a València hem de rascar-nos la butxaca de mala manera. No tenim regionals. Sí senyor, anem pel bon camí, però no ens diu cap a on. Podem anar cap a Europa, podem anar cap a la Meseta i podem anar cap a l'Àfrica. Si anem cal a ponent o

cap al sud ho tenim clar. El senyor Marcelino no m'inspira confiança: és com Zapatero, un mentidor. Fa quatre anys ens va prometre l'oro i el moro i que si no se n'aniria... i no res, cinc duros del pla Zp i tres del Confiança. No res més.

Amb el PSOE guanyem tots ... totes. Que guanyem? Una clatellada? El PSOE valencià, igual que el PP, només té una ambició: anar a Madrid. El País Valencià els importa ben poc. Ho han demostrat infinites vegades. De la candidata, Xaro, no podem parlar, encara no ha manat.

N més ens faltes tu. Sona a títol de cançó. Això és el que ens diu Ricardo. Després de l'esbarrada de fa vuit anys, ara només falto jo? Falta molta gent, molta, i recuperar-la pot ser cosa de molts anys. El BLOC, el BLOC ...!

Josep des d'Esquerra ens diu que ara toca canvi. Això del canvi està molt gastat. Ja ho deien els nostres avis: de

moliner canviaràs, però de lladre no t'escaparàs. Tot i que açò va per tots en aquest últim cas no li pertocaria perquè encara tampoc ha manat. Així que confiem que per una vegada aquesta dita siga mentida. L'esperança és l'últim que es perd.

De Yacub no podem dir res, en boca tancada no entren mosques. No he vist cap eslògan

Vist el panorama, aquestes eleccions no penso donar el vot a ningú. Jo no vaig votar la constitució per a arribar a aquest punt. La democràcia es mereix alguna cosa millor que Pps i Psoes.

Ah, l'amic Camps diu que està centrat en mi. Que es centre en sa tia o amb el sastre. A mi que em deixe tranquil que jo ni em centro en ell, ni el miro, ni l'escolto. Em carrega molt.

Un benicarlando que no veu un bon futur polític.

ANDRÉS ESTELLÉS, AL MUCBE

text REDACCIÓ

Vicent Andrés Estellés, el fill del forner que feia versos ... és el nom de l'exposició que es s'ha inaugurat al Museu de la ciutat de Benicarló.

La mostra està organitzada pel col·lectiu arteEnred, que sorgeix amb la perspectiva de fer-se un espai en els plantejaments estètics existents. En aquesta ocasió, 57 artistes pluridisciplinats ho han fet recreant poemes d'Andrés Estellés. Amb aquesta mostra, la poesia d'Estellés es reinventa, es renova i trenca les fronteres de la lletra escrita per girar cap a l'univers creatiu de les arts plàstiques. La interpretació dels versos d'Estellés, del seu missatge i de la seva bellesa, a partir de la mirada i la creació dels artistes participants en aquesta exposició col·lectiva no fa sinó ampliar el llegat que ens va deixar el poeta. La mostra es clausurarà el dotze de desembre a Burjassot. L'exposició és una de les moltes activitats que organitza el Col·lectiu arteEnred amb l'objectiu d'establir contactes entre artistes procedents de diferents llocs de la geografia, intercanviar experiències i elaborar nous canals de col·laboració i possibilitats estètiques. Des de 2006, el col·lectiu ha viscut un creixement imparable i cada vegada més artistes participen en el projecte, procedents de llocs tan diversos com Bremen, París, Cannes o Sant Domingo, encara que la gran majoria són artistes valencians o residents a la Comunitat. La mostra sobre Estellés estarà oberta a Benicarló fins el 08 de juliol i posteriorment es podrà visitar també a la Casa de Cultura de Benimodo (setembre de 2011) i a la Casa de Cultura de Burjassot (novembre de 2011), ciutat natal del poeta.

BORSA DE TREBALL AL CAMP BENICARLANDO

text REDACCIÓ

L'ajuntament de Benicarló estudia la creació d'una borsa de treball per donar resposta a les necessitats temporals d'ocupació en el camp.

Els representants municipals han iniciat els contactes per "consensuar la solució" a l'existència de nuclis de treball il·legal en el camp. L'última operació policial, que es va saldar amb la detenció de tres empresaris benicarlandos, va fer saltar totes les alarmes i va provocar la denúncia pública d'aquests representants agraris, que van reconèixer la necessitat de treballar conjuntament per acabar amb aquestes bosses d'il·legalitat. El regidor d'Agricultura, Eduardo Arín, va assegurar que "el sector està molt legal, intentarem que el que falta es legalitze també com més aviat millor". En aquest sentit, ha reconegut que "estem mirant per veure com es pot

fer perquè estem tots dins de la legalitat" i ha reconegut que "la creació d'una borsa de treball flotant podria ser una solució". La seva creació, segons va anunciar, es fraguaria en el marc del consens amb tots els implicats en el sector agrari del municipi, que en la seva major part estan reunits al Consell Agrari.

Arín es va mostrar convençut que el suport al sector és en aquests moments fonamental per a l'economia benicarlanda, ja que es tracta d'un dels puntals més importants. Així, ha assegurat que "al camp no ha anat a menys el treball, sinó més aviat al contrari, va a més "malgrat que les circumstàncies econòmiques actuals no són les més adequades per a crear ocupació". El regidor va afirmar que "estem posant ara els puntals d'una fórmula en la qual hem de ser molt creatius perquè funcione bé ". A punt d'iniciar la campanya del meló, els ànims en el camp benicarlando sembla que comencen a assossegarse.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Sé, senyora meua, que quan vaig començar aquesta intensa relació epistolar unidireccional, el meu compromís va ser només tractar de reblar algun reble mig solt de tot allò que havia aparegut en el darrer dels seus pamflets. Em permetrà però, i sense que això siga cap precedent de res, que comence parlant d'una altra publicació local. Sí, *El Dissabte* s'ha apuntat una de les fites periodístiques dels darrers anys. La carta redactada pel senyor Antonio Cuenca és una veritable bomba, boooooom! Les acusacions directes al senyor alcalde són de dimensions fins ara desconegudes, però sobretot les insinuacions que el lector menys intel·ligent hi pot inferir haurien de fer reaccionar la nostra primera autoritat amb una fermesa que fins ara, tot siga dit, no ha exhibit encara en cap ocasió. En fi, que enhorabona a la gent d'El Dissabte per haver aconseguit aquesta exclusiva que en qualsevol lloc normal del món normal portaria cua. És més, no seria descartable que l'afer tinguera les seues repercussions a nivell electoral. Ja ho sentirem dir. Coneixent com hom coneix el Faraó que li diuen vostés no m'estranyaria que l'esclafit final encara estiguera per arribar. Un però a la direcció de la revista colorida: la carta es mereixia una portada com Déu mana i no només una humil pàgina en blanc i negre a la secció de "cartes al director". Llàstima.

Nosaltres, senyora Garcia, anem a la nostra modesta Veu. Avui no estic content. Falten només dues setmanes per a les votades i des d'ací no han fet, com m'esperava, un incisiu repàs de la legislatura que ara agonitza. Sí, sí, moltes panissoles a l'alcalde i al seu fins ara *amiguito del alma* (o aquest era un altre?), però a l'hora de la veritat, ben poqueta cosa. M'haguera agradat que hagueren dedicat el darrer més a treure el

programa de l'equip de govern i fer-ne el corresponent repàs. No es tractaria de fer l'engany del rap a què ens tenen acostumats els partits polítics, no. Ells diuen, sense posar-se rojos de vergonya, que per exemple ha acomplert més del vuitanta per cent de les seues promeses. Vaja fal·làcia! És clar, ells parlen d'allò del "promocionarem", "ajudarem", "serà prioritari" i paraules buides d'aquest caire. Sí, "promocionarem", és un dir, l'ús del valencià perquè l'alcalde parla en valencià encara que hem fet riure el món amb un decret de "normalització del castellano". "Ajudarem", també és un dir, les persones amb dificultats de mobilitat perquè un dia vam manar que es fera una vorera amb les corresponents rampes; això faltaria, no? Sí, tot això és un percentatge molt elevat de qualsevol programa polític, però jo em refereixo a altres coses. Ja està en funcionament la depuradora?, les carreteres de Càlig i Peníscola estan acabades?, el xiquets de l'Àngel Esteban ja tenen una escola d'obra com Déu mana?, ja han portat els pupitres a la flamant escola oficial d'idiomes de Benicarló?, quants metges atenen al nou centre de salut?, com han quedat de boniques les remodelacions dels dos instituts del poble?, circulen molts de cotxes pel carrer València?... Això, dic jo, també deu ser programa electoral. I vostés, sense manjar la gata. També haguera estat convenient fer un resum de l'actuació de l'oposició, de la seua coherència, de la seua fermesa a l'hora de queixar-se, no? Suposo que

en aquest mateix número la cosa s'haurà resolt i hauran tornat a ser la publicació toca collons que han sigut sempre. Amb Robespierre, Tolito, els Tafariers i companyia.

Possiblement no avui no he fet res del que calia. Ho sento. Ja sap que ho sento, però m'emocio amb segons quines coses. Per cert, encertadíssima la panissole. Coses d'aqueixes només poden passar a Benicarló; fa no se sap ja quants mesos el senyor Cuenca va anunciar que l'enderroc de les antigues cases d'Orero era imminent i qui siga ha tingut la barra de tolerar que s'acabaren les obres de remodelació del César Cataldo (la part de la vorera que afecta el edifici) i allò continue estant igual. D'aqueix desgavell en deu haver algun o alguns responsables amb nom i cognoms i que segurament deuen cobrar algun diner de l'Administració que paguem entre tots i em segueixo preguntant on està l'oposició que no denuncia malbarataments com aquest.

En fi, ho haurem de deixar ací. Acabo amb una nota costumbrista que no té res a veure amb res. En aquests moments el Barça acaba de guanyar la lliga i alguns cotxes peguen la volta pel poble fent sonar els seus clàxons, mentrestant a l'auditori municipal els senyors Fabra i Camps estan posant *esta nuestra comunidad* i també Benicarló en el centre del món per alguna cosa que ens durà molta riquesa a tots (amb el permís del malvat Zapatero, és clar).

El món a la classe

text JOAN HERAS

Com a professor de filosofia d'institut sempre intento que les classes siguin un àmbit de reflexió i de debat sobre els grans temes que han preocupat a la humanitat des dels seus orígens, sobre el món convuls en què vivim i sobre la nostra realitat més propera. La filosofia és una eina molt útil si no es redueix a un coneixement merament enciclopèdic i esdevé realment un instrument que ens ajuda a entendre una mica el món en què vivim i a nosaltres mateixos. De vegades els fets de la realitat encaixen perfectament amb el tema que estem estudiant i en altres ocasions, quan aquesta coincidència no es produeix, dedico una part inicial d'algunes classes a parlar una mica del fet perquè susciti reflexió, debat i, en el millor dels casos, interès per aprofundir en el seu coneixement o en el seguiment dels esdeveniments. En aquest sentit, fa unes setmanes que vam anar comentant l'escampada de revoltes populars del nord d'Àfrica i de l'Orient Mitjà just quan estàvem estudiant la globalització i quan preniem consciència que un dels elements centrals d'aquesta nova realitat planetària l'hem de buscar en la presència a les nostres vides d'Internet. No és sorprenent que al centre d'El Caire es poden veure pintades a les parets que diuen: "Gràcies Facebook", perquè aquesta ha estat l'eina de comunicació i de convocatòria de les mobilitzacions que volen enderrocar règims dictatorials instal·lats al poder des de feia dècades i, molt sovint, amb la plena complicitat i amistat dels estats diguem-ne democràtics d'Occident. En aquest sentit, vaig explicar als alumnes —ells aleshores eren massa joves per seguir aquests fets— que les mobilitzacions que es van produir davant de les seus del Partido Popular després dels brutals atemptats de l'11-M de Madrid per exigir explicacions sobre l'autoria dels atemptats van ser convocades de manera espontània mitjançant els SMS dels mòbils.

L'actualitat més recent ens ha regalat, potser malauradament, elements de reflexió i de debat. Apunto aquí els dos més significatius: l'assassinat de Bin Laden i l'actitud de José Mourinho com a portaveu d'un estil de fer.

Vam reflexionar sobre l'actitud d'Obama d'ordenar l'assassinat de Bin Laden, de seguir-lo per una televisió particular, del seu discurs sobre la justícia i, especialment, sobre les grans mostres d'alegria d'una part de la societat americana. El dia que vam parlar d'això teníem damunt la taula uns textos de Freud en els quals parla de com de potent és l'instint o la pulsio de Thanatos —de destrucció, d'egoisme— i de com el Super-Jo (la cultura, els valors socials, les lleis i els preceptes ètics i religiosos) intenten reprimir i canalitzar potser de manera excessiva aquests impulsos, aquestes energies psíquiques que arrenquen de ben endins de la nostra pròpia naturalesa. Sembla clar que l'expressió d'alegria per la mort —per l'assassinat— d'una persona —malgrat que aquesta sigui un personatge tan sinistre i repugnant com Bin Laden— no es pot explicar sinó fent certes les teories freudianes de l'impuls de destrucció, de la satisfacció en la venjança, de les ganes de veure el sofriment dels altres que, d'una manera o d'una altra, configuren una part de la nostra

Fronteres

manera de ser. I en aquest cas, aquesta expressió és acceptada i fins i tot ben vista perquè esdevé patriòtica. El problema rau en com, a partir d'aquí, podem valorar l'altra costat de la corda: què podem dir dels seguidors de Bin Laden que estaven ben satisfets veient l'eficàcia dels seus mortífers atemptats? La profunditat de Freud es fa evident quan encerta força quan fa el retrat de la nostra estructura profunda i ens fa entendre la complexitat dels nostres impulsos, dels nostres desitjos, de tot allò que íntimament o col·lectivament ens defineix.

Canviem de protagonistes i de pensador. L'espectacle dels quatre enfrontaments entre el Barça i el Madrid ens ha deixat, més enllà de les satisfaccions o frustracions estrictament futbolístiques, una meravellosa demostració de com algú tan hàbil i prepotent com Mourinho és capaç de construir la seva peculiar visió de les coses i transmetre-la com una realitat evident. Una part molt important del madridisme està convençuda que, tal i com predica amb passió i convenciment el seu gurú, no tenir el títol de Lliga ni arribar a la final de la Champions només rau en el fet que hi ha una conxorxa que afavoreix al Barça. Mourinho reconeix que el Barça és un bon equip però que no guanya per mèrits propis sinó perquè els arbitratges li són sempre favorables —estan tots comprats— i perquè hi ha molts interessos que apreten perquè el Barça guanyi. Vist una mica des de lluny i a la llum dels resultats, pot fer fins i tot gràcia que un entrenador no sigui capaç de fer la més mínima autocrítica —ell és Déu i punt— i que construeixi un discurs que repeteix una i una altra vegada i que els seus jugadors també han après molt bé. El problema és que aquest discurs pot ser enganyós o trampós però, compte, molt convincent i que configura una mirada, una visió de la realitat. Nietzsche ens explica que la veritat no es pot reduir a una sola cosa, que la realitat es capta des de diverses perspectives. Mourinho probablement fa trampes i és un bon mag que sap protegir el seu cap de l'amenaça de les guillotines que el poden decapitar. Però està clar que sap construir una explicació convincent que, en moments de desànim, entra amb una facilitat terrible i arrela a les ànimes de molts que es senten decebuts. El problema seriós és si pensem que això que fa Mourinho en el futbol ho poden fer d'altres en temes realment importants com per exemple en estigmatitzar els immigrants com a responsables dels nostres problemes o d'assimilar amb naturalitat malalties mentals greus amb conductes agressives. És fàcil buscar culpables, responsables dels nostres mals, enemics ben organitzats que ens volen enfonsar o que es volen aprofitar de nosaltres. I si els discursos es fan ben fets, poden arrelar amb facilitat. Podem discutir la legitimitat del mecanisme però no la seva eficàcia. No hi ha una única mirada sobre el món, com molt bé ens diu Nietzsche, i potser massa sovint acaben triomfant aquelles que precisament no són les més adients.

I, en fi, en aquest món les coses són com són o van com van. Si en prenem consciència, ja és molt important. Per això la filosofia és una eina ben útil, diguin el que diguin els seus diversos detractors.

SENSE FIRA D'ABRIL

text NATÀLIA SANZ

La Casa d'Andalusia de Benicarló no podrà celebrar aquest any la Fira d'Abril al trobar-se en obres al Pavelló Poliesportiu Municipal. L'entitat, que reuneix a socis i simpatitzants en aquestes dates per commemorar l'acte, ha decidit traslladar les dates de l'esdeveniment, després que el consistori reconegués que no té un altre lloc adequat per celebrar la tradicional fira.

La Casa d'Andalusia realitza aquest acte des de fa uns anys a l'annex del Pavelló Poliesportiu Municipal. Després de tot l'hivern paralitzades, fa poc més d'un mes que van començar les obres d'ampliació d'aquest espai, sufragats amb fons del primer Pla E i del qual el consistori es va veure obligat a demanar una pròrroga al govern central per no perdre la subvenció. Els andalusos van remetre com cada any l'escrit al consistori demanant l'ús de l'espai per realitzar la seva tradicional Fira d'Abril, extrem que el consistori va denegar al·ludint que l'espai està en obres. Els socis de l'entitat sol·licitaren realitzar l'esdeveniment en el Magatzem de la Mar, recentment rehabilitat, permís que l'ajuntament va denegar

Benicarló va celebrar la tradicional romeria a l'ermita de Sant Gregori

text NATÀLIA SANZ

Benicarló va celebrar la tradicional romeria a l'ermita de Sant Gregori per a commemorar la festivitat del sant del camp. La sortida estava fixada a les nou del matí, però els més matiners van formar minuts abans en la porta del temple de Sant Bartomeu una llarga cua de pelegrins que anaven a buscar la tradicional "paperina" de romaní. Grans i menuts, caminant, en carro o a cavall, van participar un any més en aquest tradició, recuperada ara fa 31 anys per l'activa associació Amics de Sant Gregori, encarregats de revitalitzar el compromís que els seus avantpassats pagesos van realitzar davant el sant en un any de forts plagues de llagosta, que va estar a punt d'acabar amb l'únic mitjà de supervivència que tenien en aquell temps.

A meitat del camí, de nou era l'Associació l'encarregada de repartir paperines, encara que aquesta vegada plenes de confits. Era la seva manera de recordar l'antiga tradició que es revivia al municipi durant aquesta festivitat, quan els nuvis obsequiaven les seves estimades amb aquest dolç present durant la jornada. Un cop a l'ermita, es va oficiar una Missa de Campanya en presència de la imatge del sant. A continuació, les casetes es van omplir de visitants, ansiosos de degustar els tradicionals entrepans amb què diferents associacions

també. Amb més optimisme que una altra cosa, els andalusos han optat per canviar la data de realització de la fira, atenent també a la possibilitat que des de fa un temps es comenta entre els socis: traslladar les dates de l'esdeveniment per potenciar més entre el turisme i poder realitzar-lo en un lloc més cèntric. Així les coses, la Casa d'Andalusia ha anunciat que la data de realització de la Fira d'Abril queda en suspens fins que els socis decideixin el mes de la cita anual.

En qualsevol cas, la Casa d'Andalusia de Benicarló no paralitza les seves activitats, que contenen un complet programa per als dos pròxims mesos. Així, la pròxima cita és aquest mateix cap de setmana, amb l'assistència a la Fira de Sant Gregori que es munta en els voltants de l'ermita del mateix nom a Benicarló amb motiu de la festivitat del sant. El 14 de maig el quadre de ball participarà a la Fira d'Abril que organitza Marina d'Or, mentre que el dia 21 els socis es reuniran per nomenar els nous Rocieros del 2011, un càrrec que aquest any ha recaigut en Purificació Torres i Antonio García. El mes de juny s'iniciarà en dia 4 amb la Missa Rociera que se celebrarà en honor a la Verge del Rocío, per tancar el mes amb la tradicional romeria que desplaçarà als socis en les seves carretes fins als terrenys on s'aixeca l'ermita del Rocío.

benèfiques recapten fons per als seus fins durant aquesta jornada. Al migdia, les paelles cuinades per l'associació tornaven a servir de punt de trobada gastronòmica. Els benicarlandos, degustar les més de cinc mil racions que es van repartir. D'altres, la majoria, es reunien en casetes i xalets de la partida per degustar diversos menús campestres. L'olor de carn rostida a la brasa, era el més habitual. A última hora de la tarda, la processó tornava de nou la imatge del sant al temple de Sant Bartomeu, on se li rendeix culte al llarg de tot l'any i en el qual descansarà fins l'any que ve.

Barberà (Esquerra) "Benicarló comença a fer olor a canvi"

text REDACCIÓ

Més de cent cinquanta persones van omplir la sala de l'acte central de la candidatura d'Esquerra-Benicarló. L'acte de la candidatura encapçalada per Josep Barberà va comptar amb l'assistència d'Agustí Cerdà, candidat d'Esquerra a la Presidència de la Generalitat i de Joan Puigcercós, president d'Esquerra.

El candidat a l'Alcaldia de Benicarló, Josep Barberà ha afirmat que Esquerra ha estat punt de trobada per a independents que s'han vist exclosos de la política municipal i que ara formen part d'una candidatura que conjuga joventut i experiència per a poder fer el canvi de rumb que Benicarló necessita. Barberà ha fixat tres de les prioritats d'Esquerra a Benicarló, "treballarem per fer un pacte local del treball amb totes les forces polítiques, empresaris, sindicats i associacions, la derogació del decret del castellà promulgat de l'ajuntament i la revitalització del casc històric de Benicarló perquè estiga al servei dels ciutadans i dels comerciants". També ha recordat les nombroses esmenes que Esquerra ha presentat als Pressupostos de l'Estat per a "aconseguir més de 20 milions d'euros per a Benicarló, amb coses necessàries, com la modernització del mercat o la regeneració de la costa Nord". Per la seua part Agustí Cerdà, president d'Esquerra-País Valencià i candidat a la Presidència de la Generalitat, "sovint ens diuen que som uns il·lusos però els països avancen perquè tenen somnis. La gent d'Esquerra té un somni i el nostre treball ens farà avançar cap al país que volem". "No és veritat que l'únic model que hi ha siga el del PP, basat en la depredació i la descohesió. Davant del model del PP no hi ha cap altre model que el d'Esquerra", ha sentenciat. Cerdà ha denunciat que "el PP és tot allò que no és la política:

la cobdícia, la mentida, l'autoodi que els porta a demanar perdó fins i tot per parlar en valencià i la manipulació. La gent d'Esquerra som tot allò contrari: la honestat i la feina al servei dels ciutadans, és per això que per a la gent d'Esquerra la campanya no acabarà el dia 22, acabarà el dia que canviem aquest país del dalt cap a baix". Finalment, Joan Puigcercós ha afirmat que "només Esquerra ha estat capaç de proposar un model diferent que el PP. La resta de forces han jugat a les regles de joc del Partit Popular". Per a Puigcercós "la dreta ha imposat un model on tot allò públic ha perdut valor i qualitat en contra d'allò privat, i l'esquerra hem de fer un esforç per recuperar el valor d'allò que es públic: l'educació pública, l'accés a la sanitat, l'atenció a la dependència o la llengua, cultural i l'entorn. Als propers anys si no revertim aquesta situació correm el risc de caure en una fractura social". El president d'Esquerra, ha afirmat que "el Partit Popular ha pervertit la paraula política, perquè és la plasmació d'allò públic. La majoria de la gent necessitem la política, perquè és l'únic instrument que tenim per canviar les coses, mentre que altres disposen de multinacionals, bancs i mitjans de comunicació. És per això que la dreta desprestigia la política, perquè saben que podem canviar les coses. L'absència de política és la dictadura, on els interessos d'una majoria són oblidats i només beneficien a una minoria".

Candidats socialistes a la comarca

text NATÀLIA SANZ

El PSPV PSOE va celebrar diumenge a Benicarló la presentació dels candidats de la formació a la comarca Ports Maestrat.

A l'acte assistiren Jorge Alarte, Secretari General del PSPV i candidat a la Generalitat Valenciana, Francisco Toledo, cap de llista a les Corts Valencianes per Castelló, Oscar Tena, Alcalde de Vilafranca i President del PSPV i Francesc Colomer, Alcalde de Benicàssim i portaveu del PSPV en la Diputació Provincial. La primera en pujar a la palestra va ser la candidata a l'ajuntament de Benicarló, Xaro Miralles, qui va recordar la necessitat de "reafirmar el PSPV com la primera força política als Ports Maestrat, i governar per a tots". La candidata socialista destacava que dels últims 20 anys a Benicarló, 18 han estat governats pel PP i va apuntar les conseqüències com l'increment de l'atur que arriba a al 14% de la població. És per això que es va mostrar a favor d'una "política educativa municipal" que permeta "formar a aquest

perfil de joves que busca la seua primera ocupació". La candidata va lamentar que a Benicarló no s'han realitzat inversions productives i que la ciutat "no està preparada per a eixir de la crisi". Miralles es va mostrar partidària de revitalitzar la cultura, el comerç, i el turisme. Jorge Alarte tancava les intervencions fent una cridada a la reflexió per part dels ciutadans per a transferir la indignació que sura en l'ambient a un projecte polític de futur, d'una societat digna i honrada.

ve de la p gina anterior

compte que l'hauran de llevar, que és farà malbé quan tiren els edificis o que pot provocar un accident per fer encara més estreta la calçada. Ara hi hem enviat els tècnics de la casa a supervisar els acabats i han comprovat que el final de l'obra és de tal manera que que si véns en direcció al Morrongo, la vorera només arriba fins a meitat del que eren els magatzems d'Orero i s'acaba amb una rampeta que, com se'n surt vora metro i mig de la paret, si un cotxe l'agafa volarà més que els avions de l'aeroport de l'abuelito.

Volando voy...

I ara que l'anomenem, curiosa iniciativa la del nostre Presi Fabra volent que el nostre aeroport servisca... per a passejar-se. Sí, el que heu llegit per a passejar-se la gent, que no els avions. Inclús per la pista d'aterratge! Doncs com d'avions, ara per ara cap ni un, calia aprofitar la infraestructura d'alguna manera i la idea del Presi ha sigut fer visites guiades per un aeroport, com diu la Junta Electoral Nacional, "que no se encuentra en funcionamiento, por no disponer de permisos". I què passa, deslligats, almenys servirà per alguna cosa, no? Us imagineu un passeig romàntic per la pista a la llum de la lluna...

...Volando vengo

Però no ha pogut ser. La mateixa Junta Electoral, primer va ser la provincial, també, li ha dit que les pistes d'aterratge són per als avions (oh!) i que les visites guiades per un aeroport que no funciona són "cómo una campaña de logros de los poderes públicos", prohibida per la Llei Electoral. I per tant li ha decretat, de forma definitiva, la prohibició de les visites... per electoralistes. Com poden ser tan desconsiderats estos del "Imperio Central", tan romàntics que som ací, ara que tots els enamorats de la

"provincia" ja s'havien apuntat a les visites nocturnes... sota un cel "estrellado".

Asfaltat del carrer de Peníscola

Tant de catxull que aquest carrer no havia entrat en els pressupostos de la Genialitat per ser apanyat abans de les eleccions, tant de soroll perquè l'havien de licitar i no hi havia manera i, de sobte, de la nit al dia, literal, ens alcem que li han ficat una capa d'asfalt per rentar-li la cara i deixar-lo més bonic i endavant. Doncs Marcelino, si amb un dia ja n'hi havia prou, per què tants de viatges a València, tant de Fabra i Camps, si després, a tocar eleccions, ho apanya tot una capa de quitrà... pagada pels benicarlandos? A vore que ho entenguem, si tan fàcil era per què no ho vas fer abans, home? O és que, si fa més de 10 anys que per allí no havien passat el corró, i tenint en compte com les gasten a València, que licitar liciten... però no adjudiquen absolutament res, millor amb aquesta maneta de quitrà... i tal dia farà una any! Que la crisi és molt llarga! I la caradura també! Ah, i segons hem pogut saber estan preparades unes quantes manetes més de quitrà a uns altres carrers. Haurien de fer eleccions cada més. Doncs no avançaríem de ràpid!

Esglai

Un tafaner ha dit que ara per ara no tornarà a utilitzar el pas soterrat que travessa la N340 quan es ve de Càlig. I no precisament per si s'ofega quan s'inunda cada vegada que plou, que també, sinó pel sotrac

que va tindre quan al sortir del pas es va trobar de front amb el careto de Marcelino, més gran que una pantalla de cinema, en un cartell publicitari que deia "Benicarló, pel bon camí"! Ho té clar, fins que no li aclarisca a quin camí és referir, al de la carretera de Càlig, al de la carretera vella de Peníscola, al de Sant Gregori, al de... A vore si al final provocarà un accident amb tant de camí... sense fer!

Cadufito

Presentem l'aportació de La Salle a la festa de sant Gregori: "Una caña para la romería de San Gregorio de unos dos metros de larga. En la punta hemos puesto un "cadufito" con la inscripción "LA SALLE BENICARLO" y arriba se puede poner el romero que dan en la romería. El precio es de 2 € (dos euros)."

CADUFITO????????!!!!!!! PER L'AMOR DE DÉEEEEEEUUUUUUU!!!!!!! QUÈ HEM FET, SANTO CRISTO, PER HAVER DE PATIR TANT?

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Despistats

Entre Izquierda Unida i els de Família i Vida (que per qüestions de rima podrien anar coaligats), que volen subvencionar el llibre de text, sembla que ja tornem a la cultura de la incultura, on els llibres són un mal i no una solució al nivell educatiu. De tota manera, a vore si ho entenem: la Generalitat no dóna ja un bonus llibre que paga eixa despesa? No anem cap a les aules i els llibres digitals? Ja sabem que l'educació, com l'ús premeditat de la llengua, dóna rèdits en la partida electoral però, per favor, siguem seriosos, que la gent no és tonta.

De bolquers

I si la proposta de dalt ens pots emblar despistada, la que ha penjat al seu web el nou partit, Família y Vida, sobre "las caquitas de los perros i gatos", certament, no sabríem on col·locar-la. Al poble, i d'això no hi ha cap dubte, les caguerades dels animals de companyia s'han convertit en un problema que ens empastifa de debò. I no precisament per encomanarte bona sort com diuen alguns acudits, però d'ací al que proposa aquest partit, que quan enxampen a algun animal fent les necessitats a la via pública l'obligaran a portar bolquer... que voleu que us diguem? Així i tot, va, mireu-ho de prop: un cop el responsable de la policia local ha localitzat el ca sospitós, procedirà a analitzar les defecacions per comprovar-ne l'autoria? Durà un kit al cotxe, com els bufadors de la Guardia Civil? També hi haurà de dur un mostrari de bolquers de diverses mides, com un representant, perquè, és clar, no caga igual en xiuaa que un santbernat. Què més? On llançarem els paquets usats? Podrem demanar a les cafeteries que ens deixem entrara a canviar l'animalet

text LA COLLA DE TAFANERS

que s'ho ha fet damunt i li cou perquè està irritat? Si arriben a l'Ajuntament aquesta gent, començaran donant exemple i li posaran l'apòsit al gos policia? Com es deia, Eros? Qui serà el bonico?

Botellòdrom

I si ja era difícil superar-se, aquesta gent encara són capaços de filar més prim amb una altra proposta estrella, o tal volta estrellada: "crear el espacio BOTELLODROMO, espacio

necesario y suficiente para los que practican esta cultura, sin molestar a las familias y a la gente mayor." (sic, de veritat, és com el club de la comèdia!). Dedicaríem massa espai si entràrem a fons en el que hi ha darrere d'aquesta oració, només a l'alçada del post de Marcelino al Facebook, però ens conformarem amb una pregunta: i les famílies i gent major que practiquen aquesta

cultura? Hi podran anar?

Farola, rotonta, corts valencianes
Si la setmana passada ja comentàvem el fet de l'"excel·lent" col·locació de les faroles de Corts Valencianes com "la més adient" per on ha de passar el carril bici, tampoc han estalviat genialitat urbanística a la rotonta de la cruïlla del mateix carrer amb l'Isaac Albéniz. Ací trobem les faroles a vora carrer, amb tant mala llet que si un va una mica despistat a l'entrada del revolt, que és tancat amb avarícia, per cert, se la pot emportar per endavant sense problema. I sobretot ara al principi, que encara no està indicat i la gent s'ho trobarà de nou. Més d'un taller segur que farà l'agost. Tant de cotxes com de faroles.

Cursa ràpida corts valencianes

I no eixim del mateix carrer. Recordeu que la setmana passada ja us vam posar en antecedents sobre la particular manera que ha tingut el nostre govern municipal de plantar les faroles? Doncs ara per arrodonir-ho hi han afegit uns contraforts de formigó, suposem, per protegir-les. Així, si algú es pega una bona pinya, almenys només farà malbé el vehicle. O siga, si abans les faroles eren perilloses, no diguem ara el mur de formigó que han format al llarg d'una banda de la calçada. A més, per si el mur els semblava poc, a l'altra banda de calçada han fet una rasa ben fonda per a desguassar... no siga que amb quatre gotes ens trobem un riu enmig del poble. Que passarà, eh, de totes maneres...

Vorera po'què?

Podríem batejar-la com la vorera Mourinho. I és que la setmana passada ja li donaven la panissola al desfici de la vorera al voltant dels antiga casa d'Orero, tenint en

Ecologia política d'una il·lusió

text ROBESPIERRE

Una il·lusió anomenada Esquerra. Vaig anar a l'acte de presentació d'aquesta candidatura perquè em picava la curiositat de què em trobaria i perquè crec, es mereixen un vot de confiança en aquest entorn polític apagat i arrapat.

I la sorpresa va ser agradable. Agradable en tots els sentits. Agradable perquè hi havia més gent de la que pensava que aniria a un acte d'Esquerra, estigmatitzada per la resta de partits. Agradable perquè és respirava un ambient optimista sense escarafalls. Agradable perquè es respirava il·lusió. Però sobretot agradable per la convicció amb què transmetien les seues paraules.

Mentre hi era allí assegut, escoltant primer les curtes paraules del jove candidat benicarlando, Barberà, anava girant enrera la meua vista quan, no fa massa anys, vaig sentir el mateix d'un altre partit, jove, amb empenta, amb il·lusió i amb la creença de les seues pròpies paraules. I ara ho tornava a veure, amb senzillesa... però arribant a la gent. Amb l'entusiasme de qui comença però amb la soltesa de qui té una preparació sòlida.

I si sorpresa em va causar el candidat benicarlando no menys va ser la que em va causar el candidat a la Generalitat que l'acompanyava. Il·lusió amb majúscules. Sí, tal com sona. Només havia tingut aquesta sensació altra vegada escoltant un altre candidat a la Generalitat, d'aquell antic partit... fa d'això ja quasi una dècada. En un país mancat d'il·lusió, aquesta és com l'aigua en el desert: el seu bé més preuat.

Fet el símil, algú pot tindre la gosadia de plantejar que el fet que entrés saba nova al nostre municipi no canviaria excessivament les coses tenint en compte la majoria absoluta popular. Possiblement, tinga raó quant a la divisió que aquest nova entrada pugua crear però no quant al que pot aportar una

força política que entraria amb renovada il·lusió. I és que este argument, utilitzat ara pels qui han perdut la credibilitat, ja el van fer servir anteriorment altres de la mateixa manera quan van veure, ací al poble, com anaven perdent el seu electorat davant una força emergent que basava el seu argumentari precisament en eixa il·lusió i credibilitat.

Perquè la il·lusió i la credibilitat, igual que es pot guanyar es pot perdre si no la treballes adientment. I no és patrimoni exclusiu de ningú. Tots creuen poder generar-la però no tots són capaços d'aconseguir-ho. Sobretot, en un país on l'esport nacional és cavalcar-se el cavall guanyador fins deixar-lo... completament exhaust. Com en un desert, sense una gota d'aigua.

I és que, no ens enganyem, unes gotes d'aigua atrapades en el nostre desert particular poden ser la diferència entre la possibilitat d'un canvi, perquè incita el moviment de supervivència per recuperar-la, o quedar-se estancats submisos de qui en fa mercaderia de corrupció.

Aquella excel·lent novel·la de Frank Herbert, *Dune*, on relata les dificultats del poble Fremen (homes lliures), nascut per a la supervivència en el desert, podria servir per encunyar un nou terme, Ecologia Política, per definir aquest afany de superació davant un ambient tan hostil, com un desert, en què s'ha convertit el nostre país.

Replegant el testimoni del que podria representar allò que abans hem anomenat com Ecologia Política, només puc que deixar caure, en senyal de dolor, per allò perdut, la meua llàgrima i escopir sobre la taula en senyal de respecte cap el nouvingut (analogia *naib (governant)* del poble Fremen).

Tot i que aquest deu ser el nostre sinó no puc per menys que preferir una força emergent amb il·lusió que no tenir-ne... esperant que algun dia totes es troben en el camí.

OFESOS

Grups d'ultracatòlics –ben assessorats per gabinets d'ultralletrats– s'han escandalitzat –farisaicament– d'una convocatòria d'un grupuscle d'ateus, que han preparat una paròdia de les celebracions de Setmana Santa i ho han denunciat per ofensa (!) a les seues creences (?) Ja se significaren amb motiu del rebuig civil a les capelles encara existents a les universitats públiques i muntaren aleshores, els corresponents actes de "desgreuge".

És així com els altres enyoradissos del nacionalcatolicisme franquista, ens posen en evidència a la resta de catòlics normals, que si ens sentim ofesos –en la

nostra sensibilitat cívica i en la nostra fe– és per uns altres motius ben diferents. A saber: el sectarisme i hipocresia en voler imposar als altres creients i agnòstics, una moral que ni tan sols nosaltres som capaços de practicar. O la pretensió de voler guiar la consciència dels governants i les decisions polítiques d'una societat madura, en un estat no confessional. O la defensa "espiritual" de privilegis econòmics i tributaris i de tractes de favor, "concordats" amb un estat estranger –el Vaticà–.

Decididament, a molts catòlics ens ofenen moltes altres coses i convé que se sàpiga.

Marc Antoni Adell

EDITORIAL

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

El pito del sereno, l'N-340, la crisi i...

Això és en el que s'ha convertit la tant grapejada variant de l'N-340 al pas pel Maestrat. Amb l'excusa de la crisi, que a principis del 2010 quasi no existia segons ZP i amb els seus "brotes verdes" ens trobem que si la cosa anava a pas de tortuga ara ja ni al de caragol. La concessionària ha anunciat, sense cap mena de rubor per la seua part, el Ministeri ja fa temps que el va perdre, que a millor, i en un poc de vent a favor i si no passa res greu pel camí, és possible que a finals del 2012 o principis del 2013 tindrem acabada la més famosa variant de la contornada, l'N-340.

Sobren comentaris. I és que si per norma, aquestes actuacions, anant tot bé, sempre tenen un endarreriment considerable, una mitjana d'un any, més o menys, i la nostra obra, oficialment s'havia d'acabar a finals del 2011, voldria dir que el termini de

finals del 2012 o principis del 2013 que ara se'ns planteja no és més que l'oficiós inicial encobert. Amb la qual cosa l'altre "oficiós", el real, i amb la que està caient de la crisi econòmica, el podem situar sense cap mena de problema (és una forma de parlar perquè sí és un gran problema), allà per finals del 2013 o principi del 2014. I si no, al temps!

Comença La veu de Benicarló Digital: laveudebenicarlo.info

Han passat més de 16 anys i 783 números de La Veu de Benicarló en paper perquè, a data d'avui, tinguem la satisfacció d'anunciar que hem aconseguit una altra fita de les publicacions íntegrament en valencià, tenir, també, una edició digital de La Veu de Benicarló. I certament estem satisfets d'haver-ho aconseguit.

Aquesta nova publicació que ara presentem anirà omplint un buit que la nostra ciutat i comarca té des que la xarxa s'ha convertit en un mitjà de referència a tot el món. Des de l'Associació Cultural La Feram de Benicarló, editora tant de la versió en paper, com ara, la digital, no tenim més pretensió que continuar amb allò que va ser el nostre camí inicial, promoure i difondre el nostre patrimoni cultural, social i esportiu, amb l'ús d'un dels elements patrimonials més importants de la nostra cultura: la nostra llengua.

Ens veiem a la xarxa.

Surt La Veu de Benicarló Digital

Des de l'any 1995, ininterrompudament, l'Associació Cultural La Feram de Benicarló edita el setmanari La Veu de Benicarló. Setmanari d'Informació General i Cultural, íntegrament en valencià, dedicat a la nostra ciutat i en alguns aspectes a la comarca de Baix Maestrat, a la qual pertany Benicarló.

La activitat principal de l'Associació, ha estat l'edició d'aquest setmanari, La Veu de Benicarló, amb l'objectiu de promoure i difondre el nostre patrimoni cultural, social i esportiu, amb l'ús d'un dels elements patrimonials més importants de la nostra cultura: la nostra llengua.

Des de la seua aparició, el 18 d'agost de 1995, la nostra fita ha estat consolidar el setmanari com a referent comunicatiu en valencià, cosa que considerem aconseguida després de més de més de 16 anys d'existència i quasi 800 números al carrer, amb el treball continuat en aquesta línia.

Inicialment, l'edició, era exclusivament en blanc i negre, però a partir de l'any 2006 vam considerar que calia buscar noves fites per arribar encara a més gent fent el setmanari més atractiu amb la incorporació del color. L'esforç econòmic que això ens ha representat ha estat molt important però ací estem.

I ara, gràcies al suport de socis, lectors, institucions i, principalment col·laboradors desinteressats, ja ens trobem al 2011, amb una altra fita important que feia temps que volíem engegar: **la nostra pròpia plana web**. I així, tot i les dificultats en les que ens trobem per aquesta crisi econòmica que també

ens afecta, continuem treballant amb les mateixes ganes del primer dia i per això encara ens omple més de goig anunciar-vos que ja ho hem aconseguit. El número que ara teniu a les vostres mans, és l'anunci, també, del primer dia de la nova era: el de **La Veu de Benicarló Digital**.

Una altra aposta de futur que calia emprendre i que esperem continuar amb el mateix objectiu inicial de ser el referent de les publicacions setmanals, íntegrament en valencià. Aconseguir mantindre aquells objectius, que ara fa tants anys vam marcar-nos i que pensem continuen tenen la mateixa validesa, ara també a Internet, és una feina que ens omple de satisfacció i que volem compartir amb tots vosaltres.

Si aleshores ja vam fer història sent el primer setmanari en valencià ara ens hem convertit en el primer que, a més, té la seua Edició Digital.

A partir d'ara també ens podreu trobar en la xarxa, a l'adreça www.laveudebenicarlo.info.

Òbviament, en aquet inici, poden sorgir problemes, inconvenients o errades que esperem sapiguen perdonar-nos. Dia a dia intentarem millorar perquè aquesta Veu Digital vaja ampliant el seus continguts i es vaja, igualment, convertint en La Veu de tot el poble.

Des d'ací el nostre agraïment més sincers a tots els col·laboradors, privats i públics, que han fet possible aquesta fita que ara, amb aquesta nova etapa a Internet, ens apropa encara més.

Ens veiem a la xarxa.

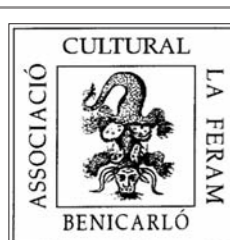
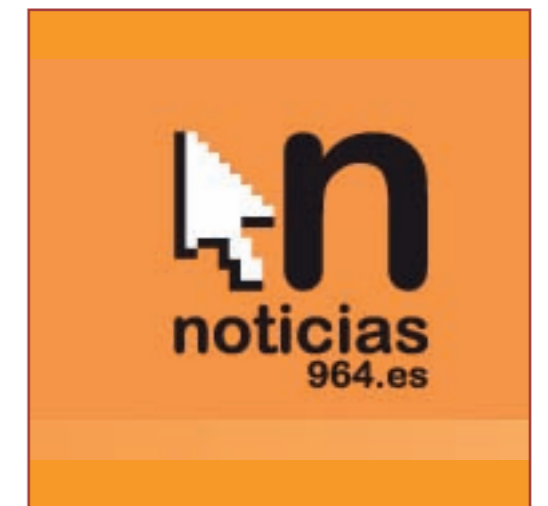
CARXOFA I PANISSOLA

Panissola:

El candidat Marcelino Domingo Prufonosa escriu al Facebook: "La candidata socialista a Benicarló encara que siga del poble del costat, diuen que van a crear jocs de treball!", pues que li done la formula a Zapatero perque en ESPAÑA quasi que hi han 5 milions al paro.....!" Sic, literal, al peu de la lletra. Així ho hem copiat: calcat, com una escopinyà, que diem. I no sabem què destacar més: si les faltes ortogràfiques o les d'educació i modos. Per les primeres ja es mereix la panissola però per les segones i per no saber més que repetir *la vos de su amo* que l'Argelagot de l'antic carnaval li refregue les argelagues per tota la superfície corporal, que diem.

www.laveudebenicarlo.info

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció: XIMO BUENO, NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions

© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

